

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216200121
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6216200121.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci starostlivosti o maloletého H. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, dieťa rodičov: matky B. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. č. X a otca G. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. R. XXXX/X, Piešťany o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 12P/2/2016-60 zo dňa 16. 02. 2016 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd rozhodol tak, že návrh otca na zníženie výživného na maloletého zamietol, žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol: Otec maloletého doručil súdu dňa 14. 01. 2016 návrh, ktorým žiadal, aby súd znížil rozsah jeho vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa H. G., nar. XX. XX. XXXX a zmenil tak rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 9P/84/2012-55 zo dňa 19. 09. 2012. Návrh odôvodnil tým, že sa zmenili okolnosti rozhodujúcej pre úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na strane otca. Otcovi maloletého H. sa narodili ďalšie deti a to dňa 07. 05. 2013, maloletá H. G. a dňa XX. XX. XXXX maloletá H. G.. Obe deti sa narodili z partnerského vzťahu otca s Gabrielou Ondrišovou, nar. 18. 04. 1982. Okrem tejto vyživovacej povinnosti k maloletému H. a k maloletej H. a H. má otec maloletých detí vyživovaciu povinnosť aj voči maloletej H. vo výške 100,- Eur mesačne, voči maloletému Richardovi vo výške 90,- Eur mesačne a voči maloletému Q. vo výške 80,- Eur mesačne, ktoré vyživovacie povinnosti boli upravené rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 24P/263/2014-13 zo dňa 23. 10. 2014. Tiež otec uviedol, že má vyživovaciu povinnosť voči plnoletej Frederike G. vo výške 140,- Eur mesačne, ku ktorej bola vyživovacia povinnosť určená rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 12C/154/2014-12 zo dňa 13. 10. 2014. Otec poukázal na to, že žije v spoločnej domácnosti s matkou najmladších detí O. X., ktorá je toho času na materskej dovolenke a poberá materské dávky len do februára 2016, následne bude poberať len rodičovský príspevok. V návrhu otec uviedol, že jeho mesačný zárobok je vo výške 1 240,- Eur mesačne. Ďalej otec uviedol v návrhu, že mesačné náklady otca okrem vyživovacej povinnosti predstavujú aj splátky úveru v Tatra banke, poisťky na deti vo výške 58,60 Eur, úhrada elektriny vo výške 46,56 Eur, úhrada poplatku za rozhlas a televíziu vo výške 4,64 Eur mesačne, úhrada poplatku za nájomné za byt vo výške 194,- Eur mesačne, úhrada poplatku za plyn vo výške 7,- Eur mesačne, úhrada poplatkov za telefóny vo výške 46,- Eur mesačne, internet vo výške 15,98 Eur mesačne, lieky pre otca vo výške 8,- Eur mesačne, náklady na cestovné vo výške 60,- Eur mesačne. Ďalej otec uviedol svoje ročné výdavky a to poplatok za smeti vo výške 107,- Eur mesačne, daň z nehnuteľností vo výške 10,- Eur ročne, poistenie domácnosti vo výške 40,- Eur

ročne, poistenie auta vo výške 138,39 Eur ročne. Otec maloletých detí trpí ochorením Baretov pažerák. Toto ochorenie vyžaduje diétu a pravidelné užívanie liekov, náklady na lieky predstavujú sumu cca 8,- Eur mesačne. Vzhľadom na závažnú zmenu okolností na strane otca maloletých detí, keď otcovi maloletých detí pribudli ďalšie vyživovacie povinnosti k maloletej H. a H. G. a voči ich matke O. X.. Otec maloletých detí nie je schopný platiť výživné vo výške 100,- Eur. Preto navrhuje, aby súd upravil rozsah vyživovacej povinnosti otca a znížil výživné na sumu 70,- Eur mesačne a to od 01. 01. 2016. Na pojednávaní sa otec pridržiaval svojho písomného návrhu, pričom poukázal na to, že keď zaplatí všetky výdavky na jeho živobytie mu zostane suma 80,- Eur. Pokiaľ ide o úvery, ktoré si otec zobral v Tatra banke, tak ide o bezúčelové úvery, ktoré boli brané za účelom prestavby rodinného domu, pričom posledný úver bol zobrať za tým účelom, aby mohol doplatiť matke výživné na maloletého. Tieto úvery si už bral v roku 2011, pričom niečo si zobral aj v roku 2014. Ďalej otec uviedol, že v roku 2007 zdedil dom v obci Golianovo, ktorý postupne rekonštruoval s týchto úverov, avšak tento dom predal v lete roku 2015 za sumu 46 000,- Eur, pričom z tejto sumy vyplatil realitnej kancelárii províziu 2 500,- Eur. Z kúpnej ceny bola ďalej vyplatená hypotéka vo výške 20 000,- Eur, ktorá bola braná v roku 2010 a zo zvyšných peňazí sa poplatili iné úvery. Ďalej otec uviedol, že je vlastníkom osobného motorového vozidla Seat B. rok výroby 2013, pričom tento si zakúpil z prostriedkov predaja rodinného domu. X. nevlastní žiadne iné nehnuteľnosti. V súčasnosti býva v Piešťanoch na adrese H. R. č. X v byte svojej priateľky O. X., ktorá je vlastníkom jednej polovice tohto bytu a vlastníkom druhej polovice bytu je jej brat. Otec nemá žiadne úspory na účte ani na vkladných knižkách. S maloletým H. sa nestretáva ani mu neprispieva nič okrem výživného. V januári 2016 mu bolo zrazené na exekúciu na výživnom suma 949,- Eur a v decembri 2015 bola súdnemu exekútorovi posielaná suma 600,- Eur. Otec tiež uviedol, že u zamestnávateľa v spoločnosti HOPI SK, so sídlom Pezinok pracuje od roku 2010, pričom jeho príjem sa s menšími výkyvmi pohybuje vo výške 1 237,- Eur. Ďalej uviedol, že výdavky na dve maloleté dcéry H. a H. sú vo výške okolo 80,- Eur mesačne. Otec tiež poukázal na to, že matka je vlastníčkou osobného motorového vozidla Renault Laguna rok 2001, pričom za toto auto matke vyplatil 5 000,- Eur potom ako sa vrátili z Českej republiky na Slovensko. Toto auto ešte doposiaľ nepredal a stále sa nachádza u neho v Piešťanoch.

Matka maloletého sa k návrhu na zníženie výživného nevyjadrila. Na pojednávaní však s návrhom nesúhlasila. Poukázala na to, že naposledy súd upravil vyživovaciu povinnosť pred tri a pol rokmi vo výške 100,- Eur, pričom si myslí, že v dnešnej dobe je táto suma málo. V súčasnosti je zamestnaná len tri mesiace, pričom predtým bola šesť rokov na rodičovskom príspevku, ktorý poberala vo výške 200,- Eur. S maloletým musela navštevovať lekárov, nakoľko maloletý je silným alergikom a býva často chorý. Nemá dobre vyvinutú imunitu. S maloletým musela často navštevovať alergologičku v Lučenci, pričom mala v tejto súvislosti zvýšené výdavky na cestovné a na lieky maloletého vo výške 30 až 40,- Eur. Veľakrát jej na cestu k lekárovi prispievali rodičia alebo brat, pričom niekedy musela poprosiť aj kamarátov, aby ju s maloletým k doktorke odviezli. Maloletý v súčasnosti navštevuje materskú škôlku, pričom od septembra 2016 bude školákom a tieto náklady sa zvýšia. Za škôlku má mesačné výdavky vo výške 30,- Eur spolu aj so stravou, výdavky na stravu a oblečenie sú vo výške 100,- Eur mesačne. Ďalej matka poukázala na to, že pred rokom sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti od rodičov do obce Kamenné Kosihy, kde obýva rodinnú zástavbu a to konkrétne sociálne byty, ktoré obec postavila, kde platí nájomné vo výške 130,- Eur mesačne a za elektrinu vo výške 90,- Eur mesačne. V tomto sociálnom byte býva aj s terajším priateľom, ktorý pracuje ako kamionista, avšak v tomto byte sa zdržiava veľmi málo. Od terajšieho priateľa nepožaduje žiadne úhrady na náklady súvisiace s bývaním. Väčšinou platí len drobné položky ako je napríklad televízia alebo internet. Občas maloletému kúpi nejakú drobnosť. Matka ďalej uviedla, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani automobil. Nemá naštrené žiadne úspory ani na účte, ani na vkladnej knižke. V poslednej dobe nič nezdedila.

Kolízny opatrovník na pojednávaní so znížením výživného nesúhlasil. Poukázal na to, že naposledy bolo výživné upravované v septembri 2012, pričom od tohto obdobia došlo k zvýšeniu výdavkov na maloletého v súvislosti z jeho výživou ako aj zdravotným stavom dieťa je v osobnej starostlivosti matky, ktorá zabezpečuje všetky výdavky v súvislosti so starostlivosťou. Tiež poukázal na to, že životná úroveň matky bola dlhodobo na nižšej úrovni ako životná úroveň otca, ktorý mal v podstate pravidelný príjem.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom otca maloletého, výsluchom matky maloletého, prednesom kolízneho opatrovníka, návrhom otca na zníženie výživného, rodným listom na č.l. 4 a 5. detí H. G. a H. G., lekárskou správou na č.l. 6, výpismi z R. banky, a. s. za obdobie december 2015 na č.l. 7, potvrdením o výške príjmu matky na č.l. 25 zo dňa 22. 01. 2016, potvrdením zamestnávateľa otca zo dňa 21. 01. 2016 o výške príjmu na č.l.27 až 30, správou o povesti matky zo dňa 21. 01. 2016,

rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 24 P/263/2014-13 zo dňa 23. 10. 2014, rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 12C/154/2014-12 zo dňa 13. 10. 2014, správou o povesti otca zo dňa 02. 02. 2016, poisťou č. XXXXXXXX, ktorou bolo dojednané havarijné poisťné na osobné motorové vozidlo Seat B., G.: S vo výške 276,78 Eur, potvrdením zo Stavebného bytového družstva Piešťany zo dňa 09. 09. 2015, rozhodnutím mesta Piešťany č. 7717532974, rozhodnutím mesta Piešťany č. XXXXXXXXXXX/XXXX, predpisom úhrady poisťného zo dňa XX. 10. 2015, poisťou č. XXXXXXXXXXX, ktorou bolo dojednané poisťenie pre Noemi G. a O. X. spolu vo výšk 28,70 Eur mesačne, poisťou č. XXXXXXXXXXX, ktorou bolo dojednané poisťné pre H. G. a O. X. spolu vo výške 29,90 Eur, faktúrou za elektrinu č. XXXXXXXXXXX, dokladom o úhrade poplatku za rozhlas a televíziu, oboznámením sa obsahom spisu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9P/84/2012.

Z vykonaného dokazovania bol súdom zistený nasledovný skutkový stav. Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 9P/84/2012-55 zo dňa 19. 09. 2012 bol maloletý H. G. zverený do osobnej starostlivosti matke a otec maloletého bol zaviazaný prispievať na jeho výživu mesačne sumou 100,- Eur počnúc od 01. 01. 2012 vždy do 15-teho dňa tom v ktorom mesiaci k rukám matky dieťaťa. Nedoplatok na výživnom za čas od 01. 04. 2012 do 09. 09. 2012 v sume 360,- Eur umožnil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 60,- Eur splatných súbežne s bežným výživným, počnúc prvou splátkou v mesiaci v nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok. Pokiaľ súd upravil pomery medzi účastníkmi týmto spôsobom, v otázke výživného súd vychádzal z toho, že otec maloletého je zamestnaný v spoločnosti HOPI SK, s.r.o., so sídlom Bratislavská 83, Pezinok, pričom jeho priemerný mesačný čistý príjem za obdobie január 2012 až máj 2012 bol vo výške 1 288,- Eur. Súd pri určení výživného prihliadol na jednej strane na odôvodnené potreby oprávneného a na strane druhej na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca. Matka dieťaťa si vyživovaciu povinnosť nahrádza osobnou starostlivosťou o dieťa. Keďže otec dieťaťa s matkou spoločne nežije, dieťa nenavštevuje a o dieťa sa nezaujíma súd ho zaviazal k plateniu výživného vo výške, ktorú určil s prihliadnutím na jeho súčasné zárobkové možnosti. Pri výške výživného prihliadal aj na jeho ďalšie vyživovacie povinnosti voči štyrom maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva. Matka bola v tom čase poberateľkou rodičovského príspevku a prídavkov na dieťa spolu vo výške 310,- Eur mesačne. Nebola vlastníčkou žiadnych nehnuteľností ani hnutelných vecí. Nebola v posledných troch rokoch finančne obdarovaná ani nenadobudla dedičstvo. Všeobecné výdavky na zabezpečenie starostlivosti o maloletého matka preukázala na úrovni vo výške 100,- Eur na stravu, 100,- Eur na oblečenie a obuv, 25,- Eur poplatok za pobyt v predškolskom zariadení, 50,- Eur doplatok za lieky a vitamínové prípravky), okrem toho platila 50,- Eur poplatok za bývanie rodičom, s ktorými žila v spoločnej domácnosti. Maloletý v čase predchádzajúcej úpravy bol mladší. V septembri tohto roku sa stane žiakom základnej školy.

Súd porovnaním predchádzajúcich pomerov s aktuálnym stavom zistil, že zmena nastala nie len na strane otca, ale u všetkých účastníkov konania maloletý je starší, v súvislosti jeho vyšším vekom, vyspelosťou a nástupom do základnej školy budú rásť aj všeobecné výdavky na maloletého najmä na stravu, oblečenie a ošatenie, ktoré matka uhrádza sama. Výška výdavku, ktoré matka deklarovala súd považoval za zodpovedajúce veku a potrebám maloletého dieťaťa (poplatok za škôlku spolu so stravou 30,- Eur, výdavky na ošatenie a obuv, stravu vo výške 100,- Eur mesačne, výdavky na lieky a dopravu do zdravotníckych zariadení vo výške 40,- Eur mesačne). Matka maloletého je v súčasnosti už tri mesiace zamestnaná, pričom dosahuje príjem podľa potvrdenia zamestnávateľa a za posledné tri mesiace vo výške 468,32 Eur. Iný príjem matka okrem tohto nemá. Matka s maloletým bývajú spolu s jej priateľom v sociálnom byte v obci Kamenné Kosihy, kde mesačné výdavky na bývanie sú vo výške 130,- Eur plus 90,- Eur úhrada elektriny. Matka nie je vlastníčkou žiadnych nehnuteľností ani hnutelných vecí väčšej hodnoty. Osobné motorové vozidlo značky Q. Z. rok výroby XXXX je síce vo vlastníctve matky, avšak podľa oznámenia otca tento matke vyplatil sumu 5 000,- Eur za toto osobné motorové vozidlo a to ešte v čase, keď spolu žili a vrátili sa z Českej republiky na územie Slovenska a toto osobné motorové vozidlo sa v súčasnosti nachádza u otca v Piešťanoch. U otca nastala zmena v tom, že z partnerského vzťahu s O. Ondrišovou, nar. XX. XX. XXXX sa mu narodili dve maloleté deti a to dňa XX. 05. 2013 H. G. a dňa 07. XX. XXXX maloletá H. G.. Ako otec uviedol vo svojej výpovedi na pojednávaní výdavky na tieto dve maloleté deti sú vo výške 80,- Eur mesačne. Otec nie je vlastníkom žiadnych nehnuteľností. Otec je vlastníkom osobného motorového vozidla Seat Alhambra rok výroby 2013, ktoré si zakúpil z peňažných prostriedkov získaných z predaja rodinného domu v obci O.. Okrem toho otec spláca päť úverov v R. banke, a.s. v celkovej výške mesačných splátok 410,03 Eur. Otec podľa predloženej lekárskej správy zo dňa 17. 12. 2014 trpí ochorením Baretov pažerák, pričom náklady na lieky predstavujú sumu cca 8,- Eur mesačne. Otec ďalej súdu predložil poisťku č. XXXXXXXXXXX o uzavretí havarijnej poisťky na osobné

motorové vozidlo Seat Alhambra, EVČ: PN262CV s dojednaným lehotným poistným vo výške 276,78 Eur ročne. Otcovi sa tiež zvýšil poplatok za komunálny odpad, pričom z rozhodnutia mesta Piešťany č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že tento poplatok bude na maloletú H., maloletú H. ako aj na jeho družku O. X. vo výške 26,64 Eur ročne na osobu. Otec tiež predložil predpis úhrady poistného zo dňa 05. 10. 2015 na sumu 40,- Eur ročne, z ktorého vyplýva, že sa toto poistenie vzťahuje na byt na adrese Nikola Teslu 4433/2, 921 02 Piešťany. Otec tiež predložil poistku č. XXXXXXXXXXXX, z ktorej vyplýva, že na maloletú Noemi G. a O. X. bolo dojednané životné poistenie vo výške 28,70 Eur mesačne. Z poistky č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola uzatvorená dňa 12. 03. 2015 vyplýva, že bolo dojednané poistenie na maloletú Nicole G. a Gabrielu X., životné poistenie vo výške 29,90 Eur. Osobný výkon starostlivosti o maloletého nijako nezabezpečuje, s maloletým sa nestretáva, nekomunikuje s ním, nad rámec súdom stanoveného výživného neprispieva.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“); plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia spolu nežijú, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností, a majetkových pomerov povinného o rodiča súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine; ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine; pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine; dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine, ktoré aplikoval na dokazovaním zistený skutkový stav veci. Dospel k názoru, že návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti zo sumy 100,- Eur na sumu 70,- Eur mesačne je neopodstatnený. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol opakovane rozhodnúť o výživnom (či už schválením dohody, alebo autoritatívnym rozhodnutím) je zmena pomerov. V zmysle ustálenej súdnej praxe je potrebné prihliadnúť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Pri rozhodovaní o zmene výživného preto treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného, tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrhu otca na zníženie výživného nie je možné vyhovieť, pretože síce na jeho strane nastala vážna zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na navrhovanú úroveň, avšak výdavky otca na splátky úverov v celkovej výške 410,03 Eur, na splátky poistky na maloletú Noemi vo výške 28,70 Eur, na maloletú Nicole vo výške 29,90 Eur, náklady na platenie havarijnej poistky na osobné motorové vozidlo Seat B. vo výške 276,78 Eur ročne, tak súd na uvedené výdavky ani prihliadnúť nemohol, nakoľko považoval za neprípustné, aby finančné prostriedky použité na úhradu dlhov a na úhradu poistiek ovplyvňovali výšku výživného do budúcnosti. Výdavky na úhradu potrieb maloletých detí sú prioritné a preto je otec detí povinný v prvom rade uhradiť deťom výživné a potom uspokojiť svoje iné ako nevyhnutné výdavky. Súd je tiež toho názoru, že uzatvorené životné poistky na maloletú Noemi ako aj Nicole nebolo nevyhnutné uzatvoriť. Súd je toho názoru, že otec týmto si počínal veľmi nezodpovedne. Otec rodinný dom, ktorý zdedil v roku 2007 a tento následne predal v lete roku 2015, pričom za predaj zinkasoval sumu 46 000,- Eur mínus provízia realitnej kancelárie 2 500,- Eur, tak túto kúpnu cenu mohol otec použiť na úhradu resp. aspoň na čiastočné poníženie všetkých úverov, ktoré má. Nebolo nevyhnutné, aby otec zakupoval osobné motorové vozidlo

Seat Alhambra rok výroby 2013 aj s prihliadnutím na to, že má vo faktickej držbe osobné motorové vozidlo Renault Laguna rok výroby 2001, ktoré je síce vo vlastníctve matky maloletého, avšak táto ho fakticky nevyužíva, pričom zo strany otca jej bola za toto auto už vyplatená suma 5 000,- Eur. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že otec dieťaťa je zamestnaný u svojho terajšieho zamestnávateľa HOPI SK, so sídlom Pezinok od 01. 06. 2010, pričom počas celej doby tohto zamestnania dosahuje pravidelný čistý mesačný príjem vo výške 1 240,- Eur a preto s uvedenými finančnými prostriedkami mal hospodáriť uvážlivo s prihliadnutím na to, že už z predchádzajúceho manželstva má štyri vyživovacie povinnosti k maloletým deťom Natálii vo výške 100,- Eur mesačne, k Richardovi vo výške 90,- Eur mesačne, k Michalovi vo výške 80,- Eur mesačne a k plnoletej Frederike vo výške 140,- Eur mesačne. Pokiaľ otec vstúpil do nového partnerského vzťahu s Gabrielou X. súd je tiež toto názoru, že mal dostatočne zvážiť, či bude schopný zabezpečiť výživu aj ďalším maloletým deťom, ktoré z tohto partnerského vzťahu sa narodili. Súd považoval takéto konanie otca za nezodpovedné. Matka maloletého H. je v súčasnosti zamestnaná tri mesiace, pričom jej príjem dosahuje momentálne výšku 468,- Eur v čistom, avšak súd poukazuje na to, že počas predchádzajúceho obdobia bola šesť rokov na rodičovskom príspevku. Iný príjem nemala. Tento poberala vo výške 320,-Eur mesačne spolu s rodinnými prídavkami, pričom starostlivosť o maloletého H. bola na nej. Otec sa s maloletým nestretáva, nekontaktuje sa s ním a nad rámec výživného mu nič neprispieva. Súd zároveň pri rozhodovaní o návrhu otca prihliadol aj na odôvodnené potreby maloletého, ktorý od septembra 2016 bude žiakom základnej školy, kde matka bude mať preukázateľne zvýšené finančné výdavky, či už na školské potreby resp. ošatenie, stravu, ale aj tiež na jeho zdravotný stav je súd toho názoru výživné vo výške, tak ako bolo rozhodnuté Okresným súdom je odôvodnené. Preto súd návrh otca na zníženie výživného zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., podľa ktorého platí, že žiadne z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

V súlade s § 204 OSP proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie otec maloletého, navrhol zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zníženie výživného tak, že súd zníži jeho vyživovaciu povinnosť na maloletého na sumu 70 € od 14. 01. 2016.

Odvolateľ v odvolaní uviedol, že napriek tomu, že prvostupňový súd konštatoval, že na jeho strane došlo k závažnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zníženie výživného, s prihliadnutím na jeho výdavky nie je zníženie vyživovacej povinnosti možné. Prvostupňový súd poukázal na charakter jeho výdavkov a to splátky úverov, poistené na poisťky pre maloleté dcéry a havarijnú poisťku za motorové vozidlo, takéto výdavky podľa súdu nemôžu ovplyvniť výšku výživného. Súd zistil, že od roku 2010 dosahuje stabilný príjem vo výške 1 240 € a že s týmito finančnými prostriedkami mal hospodáriť uvážlivo, vzhľadom na jeho vyživovacie povinnosti. Pokiaľ ide o tieto úvahy súdu prvého stupňa, považuje ich za nesprávne, všetky jeho výdavky s výnimkou poisťného pre maloleté dcéry Noemi a H., ktoré sú vo výške 58,60 € mesačne sú výdavky zabezpečujúce základné životné potreby jeho rodiny. Podľa súdnej praxe mnohých súdov, pri určení výšky výživného sa vychádza zo zásady, že pri viacerých vyživovacích povinnostiach by výživné malo tvoriť maximálne 30 % čistého príjmu povinného rodiča na všetky vyživovacie povinnosti. Prvostupňový súd pri určovaní vyživovacej povinnosti nevychádzal zo zásady rovnakej životnej úrovne. V minulosti mal 5 vyživovacích povinností, v súčasnosti má vyživovacie povinnosti voči 6 deťom a k partnerke, ktorá je na materskej dovolenke a poberá len rodičovský príspevok. Matka maloletého H. je zamestnaná a dosahuje príjem, z ktorého je schopná sa finančne podieľať na zabezpečení potrieb maloletého. Matka maloletého má trvalý vzťah s partnerom, ktorý je tiež zamestnaný a žijú spolu v spoločnej domácnosti. Výživné vo výške 70 € spolu s rodinnými prídavkami a spolu s finančným príspevkom matky na výživu v rovnakom rozsahu, predstavuje dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie všetkých potrieb maloletého.

Matka maloletého vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 2 pís. a/ zák. č. 99/1963 Zb, v znení neskorších predpisov, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Podľa § 219 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia môže sa v

odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Odvolaací súd sa v súdnej veci v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, odvolacie námietky otca voči rozsudku okresného súdu považuje za nedôvodné. Odvolaací súd v konaní nezistil, že by súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ani to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Práve naopak, z rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení okresným súdom neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil. Vo svojej argumentácii je prvostupňový súd koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver. Okresný súd správne prihliadol tak na oprávnené potreby maloletého, ako aj na schopnosti a možnosti povinných, čo v samotnom rozsudku aj náležite vyhodnotil. Z uvedených dôvodov odvolaací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolaací súd ešte udáva.

Podľa § 163 ods. 1,2 OSP rozsudok odcudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok, alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok, alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa menia pomery. Podľa § 78 ods. 1, prvá veta Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery.

Platná právna úprava výživného, na ktorú odkázal v odôvodnení rozhodnutia aj okresný súd predpokladá úpravu výživného pre deti vo výške primeranej pomerom účastníkov. Rozsah vyživovacej povinnosti rodičov k deťom sa určuje tak, aby to zodpovedalo odôvodneným potrebám detí a príjmom a majetkovým pomerom rodičov.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

V konaní bolo zistené a medzi rodičmi maloletého je nesporné, že na strane maloletého došlo k zmene pomerov. Predchádzajúca výška výživného bola určená rozsudkom Okresného súdu č.k. 9 P 84/2012-55 zo dňa 19.09.2012. t.j. viac ako 3 roky ku dňu podania návrhu otca mal. na zníženie výživného. Od poslednej úpravy výživného sa zvýšili odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, vzhľadom na jeho vek a jeho životné potreby.

V odvolaní otec maloletého neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mali za dôsledok zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa, pričom súd vychádzal správne z ustanovení Zákona o rodine, skúmal, či došlo k takej zmene pomerov na strane povinných osôb, ako aj osoby oprávnenej, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia. Na zistený skutkový stav prvostupňový súd správne aplikoval ust. Zákona o rodine, pričom z ustanovení vyplýva, že obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Správne prvostupňový súd pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti prihliadol na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, ako aj na skutočnosť, že pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Súd zistil, že v minulosti mal otec maloletého päť vyživovacích povinností, pribudli mu ďalšie dve a v súčasnosti má vyživovaciu povinnosť voči šiestim deťom (teda ako vyplýva z jeho tvrdenia zanikla mu jedna vyživovacia povinnosť).

Prvostupňový súd porovnaním predchádzajúcich pomerov s aktuálnym stavom zistil, že zmena nastala nie len na strane otca, ale u všetkých účastníkov konania. Vzhľadom na zmenu pomerov, ktorá nastala aj na strane maloletého dieťaťa, prvostupňový súd správne nepovažoval zmenu pomerov za takú, ktorá by viedla k zmene rozhodnutia o výške výživného na maloletého. Prvostupňový súd zistil mesačný príjem otca maloletého vo výške 1 240 € mesačne. Otec tiež nepoprel skutočnosť, že v roku 2015 predal

nehnutelnosť - bola mu vyplatená suma 43 500 €. Z týchto finančných prostriedkov mal možnosť otec pokryť svoje náklady a výdavky vrátane úverov. Správne potom prvostupňový súd vzhľadom na majetkové možnosti otca vyvodil záver, že plniť si výživné v pôvodne určenej výške je v schopnostiach a možnostiach otca, tiež súd správne zhodnotil výdavky otca ako nevhodné vynaložené, pričom súd správne výdavky na úhradu potrieb maloletého dieťaťa považoval za prioritné.

Nie je tiež správny názor otca maloletého uvedený v odvolaní, že matka maloletého by si mala plniť vyživovaciu povinnosť v rovnakom rozsahu ako on. V súlade s § 62 ods. 4 Zák. o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Vzhľadom na vek maloletého dieťaťa, ktoré je v predškolskom veku plnenie vyživovacej povinnosti zo strany matky k maloletému je v prevažnej miere pokryté jej osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa, matka maloletého v plnom rozsahu zabezpečuje o neho starostlivosť, zabezpečuje jeho výchovu, otec sa v tomto smere pokiaľ ide o osobnú starostlivosť o dieťa nijakým spôsobom na výchove maloletého osobne nepodieľa.

Tiež je nesprávny názor otca maloletého uvedený v odvolaní, že „podľa súdnej praxe mnohých súdov výška vyživovacej povinnosti vychádza zo zásady, že pri viacerých vyživovacích povinnostiach by výživné malo tvoriť maximálne 30% čistého príjmu povinného rodiča, teda táto časť čistého príjmu rodiča by mala byť rozdelená ako výživné podľa veku a potrieb vyživovaných detí“. Takéto tvrdenie otca nezodpovedá príslušným zákonným ustanoveniam. Z príslušných zákonných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, a teda tvrdenie otca o tom, že výživné z jeho strany na všetky deti by malo pozostávať maximálne z 30% jeho čistého príjmu je ničím nepodložené, keďže napr. čím by mal povinný viac vyživovacích povinností po rozdelení 30 % z jeho príjmu medzi všetky deti, by sa ich životná úroveň v porovnaní s jeho životnou úrovňou neprimerane znižovala.

Pre úplnosť odvolací súd udáva, že druh matky maloletého nemá k maloletému vyživovaciu povinnosť, túto povinnosť k maloletému majú v súlade s § 62 ods. 1 Zák. o rodine len jeho rodičia.

Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý správne vyhodnotil zistený skutkový stav a dospel k správnej závere, že na strane otca nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by mu neumožňovala uhrádzať výživné na maloletého vo výške 100 € mesačne, zároveň toto výživné zodpovedá potrebám maloletého dieťaťa, ako aj schopnostiam a možnostiam osôb povinných plniť si vyživovaciu povinnosť voči nemu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 a § 146 ods. 1 pís. a/ OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať bez návrhu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.